

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 340

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ Δ. 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μεν τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ. μὲν νίκαι 12, ἀὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Αὐγούστου 1885.

ΔΙΑ ΤΟ ΓΚΑΖΟΧΩΡΙ

Δότε, χριστιανοί, τὸν ὄβολόν σας ὑπὲρ τῶν ταλαιπώρων ἀσθενῶν καὶ λιμωττόντων.

Τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν Ἀθηνῶν τὸ ὁποῖον παρέχει φῶς εἰς ὅλην τὴν λοιπὴν πόλιν ἢ τοῦλάχιστον εἰς τοὺς δρόμους, εἰς οὓς κατοικοῦσι οἱ συγγενεῖς τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ οἱ κομματάρχαι τῶν βουλευτῶν, ἔμεινε σκοτεινὸν καὶ ἔρημον. Ὁ κ. Ποταγὸς θὰ εἶχε περισσότερα δικαιώματα εἰς τὴν Ἐφορίαν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης ἢ ἀντὶ νὰ περιηγηθῇ τὸ Κορασσῶν ἐπεχειρεῖ περιήγησιν εἰς τὴν ἐγκαταλειμμένην ἐκείνην τῶν Ἀθηνῶν συνοικίαν. Δυστυχῶς ἡ βουλή δὲν ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ τμήματος τοῦ δήμου Ἀθηναίων εἰς ὃ ψηφίζουσι οἱ Γκαζοχωρίται καὶ ἀφέθησαν οἱ ταλαιπῶροι οὗτοι εἰς τὴν τύχην των.

Ἐκεῖ ἔθαπτεν ὁ κυνοκτόνος τοὺς φονευομένους καθ' ἑκάστην κύνας· ἐκεῖ ἐρρίπτοντο ὅλα τὰ θνησιμαῖα, ἐκεῖ ὅλα τὰ ὀδωδῶτα ἀντικείμενα καὶ δὲν ἤξεύρομεν μήπως ἐρρίπτοντο ἐκεῖ ὡς καὶ τὰ τυπογραφικὰ δοκίμια τῶν ἀρθρῶν τῆς Ὁρας.

Ἐκεῖ ὠρύχθησαν ἄλλοτε τάφροι διὰ τὴν στρατοπέδουσιν ταγματῶν τινῶν τὸ ὕδωρ δι' οὗ αἱ τάφροι ἐπληρώθησαν ἐκ τῶν βροχῶν ἔμεινε λιμνάζον καὶ ἐγένετο ἐστία μιάσματος ἀναπέμπουσα θανατηφόρους ἀναθυμιάσεις.

Ἦλθεν ὁ πυρετός, ἡ πείνα, οἱ κοπετοί, ἡ ἀπελπισία . . . καὶ οἱ ρεπόρτερ τῶν ἐφημερίδων.

Τότε ἠκούσθησαν αἱ διαμαρτυρίαι καὶ ἀραι καὶ ἀναθέματα. Συμπεριετέθη δὲ μὲν ἡ ἐνότης ἐνόχων ἐν τῷ αἰφνιδίῳ παροξυσμῷ τῆς ἀσθενείας καὶ οἱ ἔρωπις καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ὅστις ἐπὶ τῆς ἀσθενείας ὁ ἐκτελέσας τὸ καθήκον του ἡσύχως καὶ ἀποφασιστικῶς οἱ ἄλλοι λάβωσι γνῶσιν καὶ ὅστις μὲν ἐπὶ τῆς ἀσθενείας μομφάς, ὥστε ἂν δὲν ἦτο φύσει ἐρυθρὸς καὶ ἔξ ἐντροπῆς.

Τότε ἐλήφθη πρόνοια νὰ πρὸς τῶν ἐνόχων τὰ τέλματα, ἀλλὰ δὲν ἐλήφθη πρόνοια νὰ ζητηθῇ τὸ ὑλάχιστον ἡ γνώμη τοῦ σοφοῦ καὶ θαυματουργοῦ κ. Δαμασκηνοῦ. Ἀνετέθη ἡ ἔργα-

σία τῆς πληρώσεως τῆς τάφρου εἰς ἓνα καὶ μόνον ἔργατην, ὅστις δὲν ἦτο κἀν οὔτε ὁ κ. Καζάκης ὁ τόσον πεπειραμένος εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν τάφρων.

Τώρα χιλιάδες ἄνθρωποι κατάκεινται πυρέσσοντες καὶ πεινῶντες καὶ περιμένουσι βοήθειαν ἀπὸ τοῦ ἔλεος τῶν φιλανθρώπων.

Δότε τὸν ὄβολόν σας ὑπὲρ αὐτῶν, ὦ Χριστιανοί.

Δότε τὸν κάλλιον ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ἀντὶ νὰγοράσπε λαχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὰ ὁποῖα ποτὲ δὲν σὰς ἀφίνει αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ Τράπεζα νὰ κερδήσῃτε, ἀντὶ νὰγοράσετε τὰ φύλλα τῆς ὅσον οὕτω ἐκδιδομένης ἐπαναστατικῆς ἐφημερίδος Ἄρδ' ἢν, ἀντὶ νὰγοράσῃτε μοτοχὰς τῆς Κωπαίδος ἔστω καὶ ἀντὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς των τῶν δύο δραχμῶν!

Εἶνε ἀληθές ὅτι οἱ καιροὶ εἶνε χαλεποί. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ ἀχρηματία μαστίζει δεινῶς τὴν κοινωνίαν μας, μολονότι ἀντιλέγει διὰ γαλλικῶν καὶ λατινικῶν ἀποφθεγμάτων ὁ κ. Καλλιγᾶς ὁ τρώγων δις τῆς ἡμέρας ὡς ἐκαυχᾶται ἐνῶ τόσοι καὶ τόσοὶ δὲν τρώγουσιν οὐδ' ἐράπαξ. Ἀλλὰ φανήτε μακρόθυμοι καὶ συλλογίσθητε πόσα ἐδώσατε εἰς τὸ ἔθνος, εἰς τὸν κ. Τρικούπην καὶ τὸν κ. Λομβρόδον, πόσα εἰς τὸν κ. Βαρελίδην διὰ τῆς ἀπληξίας τοῦ γραφείου του, πόσα εἰς τὸν Σιβίνην διὰ τὰς δημοσιογραφικὰς ἐκδουλεύσεις του ἀνοῖξατε τοὺς πίνακας τῆς διαχειρίσεως τῆς παρελθούσης κυβερνήσεως, προσθέσατε ὅσα ποσὰ ἐδώσατε εἰς καπνοφάντας, εἰς κλητῆρας ἱερωμένους, εἰς ἀνυπόκτους ὑπάλληλους, καὶ φαινόμενοι ἐπιεικεῖς καὶ εὐδπλαγχοὶ δότε καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός σας ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν πασχόντων τοῦ Γκαζοχωρίου καὶ θὰ μνημονεῦται ἡ φιlanθρωπία σας εἰς πάντα χρόνον. . . καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Χρόνον τῶν Ἀθηνῶν.

ΚΑΜΠΡΩΝΕΙΑ

Ἐκ προηγουμένων πληροφοριῶν εἶχομεν μάθει ὅτι ὁ τῶς ὑπουργὸς καὶ νῦν ὑποδιοικητῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Καλλιγᾶς, πειραχθεὶς φαίνεται ἐξ ἀθῶου τινός περὶ αὐτοῦ ἀστεϊσμοῦ ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τοῦ «Ἀσμοδαίου»

ἐσκόπει νάπαντήσῃ ἡμῖν τὰ δέοντα δι' ἐπιστολῆς. Τῆς πληροφορίας ταύτης τὸ θάσιμον ἐπεκύρωσε πράγματι ὁ εὐδιάκριτος χαρακτήρ τῆς ἐπιγραφῆς γράμματος κομισθέντος εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν τὴν πρώτην τῆς παρελθούσης Δευτέρας καταδεικνύων προφανῶς ὅτι τοῦτο προήρχετο ἐκ μέρους τοῦ κ. Καλλιγᾶ. Καὶ καταρχὰς μὲν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπαπειλοῦντα τὴν πόλιν μας κίνδυνον τῆς χολέρας, τὰ ἐν Κηφισσίᾳ κρούσματα τοῦ κοιλιακοῦ τύπου, τοὺς πυρετοὺς τοῦ Γαζοχωρίου καὶ τὰ ἄλλα πλημμυροῦντα τὴν πρωτεύουσαν μιάσματα ἐσκέφθημεν νὰ μὴν ἀνοίξωμεν οὐδόλως τὸ σταλὲν καὶ νάποπέμψωμεν τὸν κομιστήν· ἀλλ' ὅπως μὴ παρεξηγηθῶμεν, ἐσπεύσαμεν καὶ ἠνοίξαμεν τὰ παράθυρα, ἐπλήυσαμεν δι' ἀρωματικῶν σάπινων τὰς χεῖρας καὶ κρατοῦντες ὑπὸ τὴν ρίνα μανδύλιον βαπτισθὲν ἐντὸς φιαλίδιου σου de colonia ἀπεφασίσαμεν, θεωρήσαντες ἐπαρκεῖς τὰς ἀναγκαίας ταύτας προφυλάξεις, νὰ λάβωμεν καὶ ἀνοίξωμεν αὐτό, ἔχον ἐπὶ λέξει οὕτω :

«Κύριε συντάκτα τοῦ Ἄσμοδαίου,

Τοσοῦτον εὐπρόσδεκτος ἔγεινεν ἡ δωρεὰ τῆς προτομῆς τοῦ στρατηγοῦ Cambon, ὥστε πρὸς εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἄσμοδαίου ὁ διὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τιμώμενος ἀπεφάσισε νὰ καταθέτῃ πάντοτε ἐνώπιον αὐτῆς τὸ φύλλον τοῦ Ἄσμοδαίου.»

Τὸ ἀπαραίτητον τῶν προφυλάξεων, ἃς ἐλάβομεν, δύναται καὶ μόνος νὰ κρίνῃ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω κειμένου ὁ ἀναγνώστης. Τὸ ἐφ' ἡμῖν μεθ' ὅλας τὰς ἀδιαλείπτους προσπαθείας, ἃς ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτοῦ καταβάλλομεν, δὲν δυνάμεθα ἀκόμη νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ γραφείου μας τὸν ἀερισμόν.

Πρὸς ἀποζημίωσιν ἀπὸ τοῦ παθήματος τούτου ἡ περίστασις αὕτη συνετέλεσε νὰ διδάξῃ ἡμᾶς πρωτοφανῆς καὶ σπουδαιότατον μάθημα : Πρὸς διεξαγωγὴν παντὸς ἀγώνος καὶ πάσης συζητήσεως ἀπαραίτητα ἐφόδια ἐθεωροῦντο μέχρι τοῦδε ἡ δύναμις τῶν ἐπιχειρημάτων, ἡ γνώσις τοῦ θέματος, ἡ λογικὴ ἢ ἡ εὐφυΐα. Ὁ πρόφῃ ὅμως καθηγητῆς τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου ἐγκαινίζει νέον τρόπον τῶν τοιούτων συζητήσεων, ἐξουδετεροῦντα ὀλοκλήρως τὴν ὑπαρξίν πάντων τούτων, βασιζόμενον δὲ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ἀπλουστάτης φαρμακευτικῆς συνταγῆς, ἣν ἀφιερῶμεν τῷ σεβαστῷ ἡμῶν ἀνταποκριτῇ : *Recipe—Oleum crotonis dr. 1, Oleum ricini οὐγγίας 2, Sal amara οὐγγ. 6, Extractum colocynthides οὐγγ. 1, Extractum Rhei 2, Aqua Hunyadi janos, libras 3, Pulvis Rhei et pulvis sennae Q. S. ut fiat electuarium.*

Ὁ προκαλούμενος εἰς οἰουδήποτε εἶδους δημοσιογραφικὴν ἔριν δὲν ἔχει συμφῶνως πρὸς τὴν μέθοδον τοῦ κ. Καλλιγᾶ ἀνάγκην νὰ εἴπῃ ἢ νὰ γράψῃ τι· ἀρκεῖ νὰ λαμβάνῃ καθ' ἑκάστην ἐν ἡ δύο κοχλιάρια ἐκ τοῦ ἀνωτέρω μίγματος καὶ εἶνε ἔτοιμος εἰς καταπολέμησιν παντὸς ἀντιφρονοῦντος.

Καταφανῆς εἶνε μετὰ τὰ ἀνωτέρω τὸ διὰ τῆς εἰρημένης μεθόδου τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ ἐπιφερόμενον, καίριον τραῦμα κατὰ τῶν βιβλίων, τῶν βιβλιοθηκῶν, τῶν ἀναγνωστηρίων, τῶν συλλόγων τῶν ἐφημερίδων καὶ ὄλων τῶν τοιούτων ἰδρυμάτων. Εἰς ταῦτα κατὰ τὴν κοινὴν μέχρι τοῦδε ἰδέαν ἔπρεπε τις νάναζήτῃ τὰ πνεῦμα. Ἄλλ' ὁ ἐπιθυμῶν νὰ παρρησιασθῆται τὸν κ. Καλλιγᾶν πρέπει νάναζήτῃ αὐτὸ εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν οἰκιῶν, δι' ἃ κυρίως πρέπει νὰ ἐφευρέθησαν αἱ κατ' εὐφημισμὸν ἐκφράσεις.

Ἐκ χημικῆς τινος διατριβῆς δημοσιευθείσης τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐν τινὶ συναδέλφῳ μανθάνομεν ὅτι ὑπάρχει διάσχημος

χημικὸς καλούμενος Hesse. Τοῦ ἐπιστήμονος τούτου τὸ ὄνομα φαίνεται λαβῶν ἀπὸ τινος ὡς ἐμβλημα καὶ προτιθέμενος νὰ θέτῃ καθ' ὅλον τὸν ἐφεξῆς βίον του εἰς πρᾶξιν ὁ κ. Καλλιγᾶς.

Μεγίστη διαφωνία ἐπικρατεῖ ἀνεκαθεν μετὰ τῶν ψυχολόγων περὶ τοῦ ποῦ ἀρὰ γε τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἐδράζεται τὸ πνεῦμα. Κυριώτερον μέρος τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ἄλλοι μὲν θεωροῦσι τὸν ἐγκέφαλον, ἄλλοι τὸν νωτιαῖον μυελόν, ἄλλοι τὸ διάφραγμα καὶ καθεξῆς. Ὁ κ. Καλλιγᾶς ἔλυσεν ἤδη δι' ἑαυτὸν τὸ πολυβύλητον ζήτημα, ἀποδείξας ὅτι τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐδράζεται εἰς τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετον τῷ προσώπῳ μέρος τοῦ σώματος.

Εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸν κατάλογον τῶν παρομοιώσεων : Εὐώδης ὡς ῥόδον, μυρίπινος ὡς Ἴον, ὡς νάρκισσος, ὡς ὑάκινθος, πρέπει ἐξάπαντος νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἐξῆς : ὡς ἐπιστολή τοῦ κ. ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Καὶ ὅπως τελειώσωμεν εὐαρέστως τῷ σοφῷ ἡμῶν ἀνταποκριτῇ ἃς καταχωρίσωμεν ἧδε, εὐρόντες τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν, καὶ ὀλίγας γραμμάς, σταλείσας ἡμῖν ταχυδρομικῶς ἀπὸ ἡμερῶν πρὸς δημοσίευσιν, συντόμου ἐπὶ τῶν τελευταίων ἀρθρῶν του κριτικῆς, καταρτισθείσης ἐντελῶς κατὰ τὰ ὑποδείγματα τῆς καλαισθησίας, ἃτινα παρέσχεν ἐσχάτως, καὶ ἦν ἐπομένως ἐλπίζομεν νὰ εὐρῆ καὶ ὁ ἴδιος παρὰ τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην του ἰκανῶς εὐχώνευτον.

«Εἰς τὰς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καταπλημμυρησάσας τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου συζητήσεις κατεφάνη ὀριστικῶς ὅτι ὁ κ. Καλλιγᾶς κατηγωνίσαστο πάντων τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ. Ἡ ἐν ταύταις καταδειχθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ἀντίληψις κατὰ βάθος τῶν κυρίων τῆς καχεξίας αἰτίων, ἡ εὐρύτης κατὰ τὴν ὅποιαν διεπραγματεύθη τὸ ἀντικείμενον, ἡ χάρις δι' ἧς κατώρθωνε νὰ καθιστᾷ ἀνεπαίσθητον τὴν ξηρότητα τὴν φυσικὴν ἐν θέματι οἰκονομικῷ, λογικὴ ἀκαταμάχητος καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀπέδειξαν ὅτι οὐδὲν ἀπώλεσε τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ περὶ τὸ γράφειν δυνάμεως καὶ ἰδίως εὐκολίας. Ἴσως ἐν τοῖς γραφομένοις του ὑπῆρχε ποῦ καὶ ποῦ καὶ τι τὸ περιττεῖον· ἀλλὰ τὸ ἀναγκαῖον δὲν ἔλειπε ποτέ. Ἡ περίστασις δὲ αὕτη συντελεῖ ὅπως καταδηλώσῃ ἅπαξ ἔτι ὅτι ἡ ἐκ φύσεως νεανικὴ ὁρμὴ καὶ ὄρεξις δύναται νάποκρύπτῃ οἰσθηδῆποτε γεροντικὰς ἀδυναμίας καταφανεῖς ἄλλως καθιστάμενας».

ΚΑΜΠΡΩΝΥΜΟΣ.

